

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. februar 2021
Kontor: Sikkerhedskontor II
Sagsbeh: Sarah Skafte-Vaaben-
gaard
Sagsnr.: 2021-0030-5502
Dok.: 1810766

Besvarelse af spørgsmål nr. 562 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 562 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. januar 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Louise Mariegaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 562 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af samrådet den 14. januar 2021 om logningsbekendtgørelsen, hvor ministeren oplyste, at logningsbekendtgørelsen ikke kan håndhæves grundet EU-retten og dennes forrang, men at ministeren stadig ønskede, at teleselskaberne skal fortsætte praksis, redegøre for teleselskabernes retsstilling, herunder for retsstillingen i forhold til GDPR artikel 6, stk. 1, litra c, som forudsætter en retlig forpligtelse til at gemme oplysninger, som selskaberne ikke selv har et forretningsmæssigt behov for?”

Svar:

1. Retsplejelovens § 786, stk. 4, udgør – sammen med bekendtgørelse nr. 988 af 28. september 2006 om udbydere af elektroniske kommunikationsnets og elektroniske kommunikationstjenesters registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik, som ændret ved bekendtgørelse nr. 660 af 19. juni 2014 (logningsbekendtgørelsen), der er udstedt med hjemmel i bestemmelsen – de gældende danske logningsregler.

Følgende fremgår af § 1 i logningsbekendtgørelsen:

”§ 1. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere skal foretage registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik, der genereres eller behandles i udbyderens net, således at disse oplysninger vil kunne anvendes som led i efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold.”

Det nærmere omfang af logningsforpligtelsen efter logningsbekendtgørelsens § 1 er reguleret i bekendtgørelsens kapitel 2 (§§ 4-9).

2. EU-Domstolen har som bekendt den 6. oktober 2020 afsagt dom i EU-Domstolens forenede sager C-511/18 og C-512/18, La Quadrature du Net m.fl. og C-520/18, Ordre des barreaux francophones et germanophone m.fl. Dommen har betydning for medlemsstaternes mulighed for at pålægge teleudbydere mv. at lagre oplysninger om tele- og internettrafik til brug for bl.a. efterforskning og retsforfølgning af kriminalitet og terror. Der henvises til notat af 19. november 2020, som er sendt til Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg (EUU Alm. del – bilag 101).

I dommen af 6. oktober 2020 indgår en række nye elementer. Selvom EU-Domstolen gentager udgangspunktet i Tele2-dommen om, at EU-retten er til hinder for en generel og udifferentieret logningsforpligtelse, fastslår EU-Domstolen samtidig, under hvilke betingelser og i hvilke situationer dette udgangspunkt kan fraviges. Det gælder især logning med henblik på beskyttelse af den nationale sikkerhed, som f.eks. bekæmpelse af terror, samt målrettet logning med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet.

3. EU-Domstolens dom af 6. oktober 2020 indebærer ikke, at de gældende danske logningsregler sættes ud af kraft eller bliver umiddelbart ugyldige.

Det er imidlertid Justitsministeriets vurdering, at logning af trafik- og lokaliseringsdata efter dommen af 6. oktober 2020 ikke vil kunne begrundes af hensyn til bekæmpelsen af *almindelig kriminalitet*.

Da de gældende logningsregler pålægger teleselskaberne at registrere og opbevare oplysninger om teletrafik til brug for efterforskning af alle strafbare forhold, er det således Justitsministeriets opfattelse, at teleselskaberne, indtil nye logningsregler er på plads, ikke vil kunne straffes, hvis de ikke følger reglerne om logning i logningsbekendtgørelsen, idet der ikke i de gældende danske regler sondres mellem, til hvilke formål oplysningerne logges.

Mine udtalelser på samrådet den 14. januar 2021 om, at jeg – indtil vi får vedtaget en ny logningslovgivning – håber, at teleselskaberne har forståelse for, at politiet har behov for adgang til loggede oplysninger til at efterforske *grov kriminalitet* og *beskytte den nationale sikkerhed*, skal ses i dette lys.

Som nævnt ovenfor anfører EU-Domstolen i dommen af 6. oktober 2020 betingelser, hvorunder det er muligt at fravige udgangspunktet om, at EU-retten er til hinder for en generel og udifferentieret logningsforpligtelse.

Det er Justitsministeriets vurdering, at dommen giver mulighed for, at en medlemsstat kan fastsætte en generel og udifferentieret logningsforpligtelse med henblik på *beskyttelse af den nationale sikkerhed* og en målrettet logningsforpligtelse med henblik på *bekæmpelse af grov kriminalitet* under nærmere betingelser.

4. Teleselskabernes behandling (såsom indsamling, opbevaring og videregivelse, f.eks. til politiet på baggrund af en retskendelse) af loggede teleop-

lysninger skal bl.a. overholde databeskyttelsesforordningens grundlæggende krav om, at alle typer af behandling skal have et lovligt formål, jf. artikel 5, stk. 1, litra a og b.

I det omfang teleselskabernes behandling af loggede teleoplysninger er i overensstemmelse med dansk ret eller EU-retten som fortolket af EU-Domstolen, vil databeskyttelsesforordningen ikke være til hinder for teleselskabernes fortsatte behandling af loggede teleoplysninger i overensstemmelse med logningsbekendtgørelsens bestemmelser.

Som anført ovenfor er det Justitsministeriets vurdering, at dommen giver mulighed for, at en medlemsstat kan fastsætte en generel og udifferentieret logningsforpligtelse med henblik på beskyttelse af den nationale sikkerhed og en målrettet logningsforpligtelse med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet under nærmere betingelser.

Trafik- og lokaliseringsdata vil således efter databeskyttelsesforordningen fortsat kunne logges som hidtil med henblik på beskyttelse af national sikkerhed og bekæmpelse af grov kriminalitet.

Når teleselskaber derudover ved retskendelse bliver pålagt at videregive logningsoplysninger til politiet, vil der være hjemmel i databeskyttelsesforordningen for teleselskaberne til videregivelsen (artikel 6, stk. 1, litra c, om opfyldelse af en retlig forpligtelse).

Videregivelsen vil herudover også skulle opfylde det grundlæggende krav i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a og b, om, at al behandling (herunder videregivelse til politiet) skal forfølge et lovligt formål. Det er således Justitsministeriets vurdering, at det vil være i overensstemmelse med artikel 5 at videregive oplysningerne til politiet, i det omfang det sker på baggrund af en retskendelse, idet en sådan kendelse således i sig selv vil udgøre et tilstrækkeligt lovligt formål for teleselskabernes videregivelse til politiet.